

Quan l'octubre de 2000 Ca Revolta va obrir les seues portes, a València feia nou anys que Rita Barberá governava la ciutat, temps suficient per a posar en evidència que els de la gavina aspiraven a promoure una xarxa cultural submissa i dòcil, tendent més a l'espectacle que a la reflexió crítica. En només nou anys Barberà havia apostat pel folklorisme més carrincló, pel desballestament de la xarxa cultural i social pública i per la colonització dels moviments veïnals.

En part com a resposta a aquella letargia, en part perquè els promotors simplement ho duïen a l'ADN, va nàixer al bell mig de la ciutat de València, el dia 20 d'octubre de 2000, un espai d'agitació social, un centre d'activitats alternatives, un lloc on les inquietuds socials i l'expressió artística anaren de la mà. De padrins, en tenia de ben notables. Hi havia, entre més, els sociòlegs Josep Vicent Marqués, Ernest Garcia i Rafa Xambó, l'arquitecte Carles Dolç, el poeta Marc Granell, l'escriptor Alfons Cervera, l'advocat Virgilio Latorre o la sindicalista Cristina Piris. Aquell cau, el van batejar Ca Revolta i des de la inauguració ha estat un espai de referència per a tots els col·lectius de la ciutat dissidents de la doctrina oficial.

En el número 20 del carrer de Santa Teresa (en el límit entre els barris de Velluters i del Mercat, en un antic palau del segle XV) s'acullen exposicions, s'organitzen recitals de poesia, es programen seminaris sobre immigració o malalties mentals, es discuteix a la cafeteria que hi ha habilitada, es reuneixen tota mena de col·lectius... Com recorda Enric Valero, un dels promotors, ha donat cabuda en els seus 12 anys de vida a "la contestació i al pensament crític" en una ciutat que de portes enfora sembla tota tenyida de blau. Algú fins i tot l'ha volguda comparar amb els ateneus de la Segona República.

El preu que Ca Revolta ha hagut de pagar per la seua aspiració voluntàriament crítica i independent ha estat, però, molt alt. L'ajuntament ha torpedinat tant com ha pogut l'activitat d'aquest far cívic i cultural, fins al punt de posar en perill la seua viabilitat. Les traves administratives i l'excés de cel en l'exigència del compliment de la normativa per part de l'ajuntament han entrebancat el normal funcionament d'una entitat que s'ha

Durant 12 anys ha estat el lloc que ha acollit el pensament crític a la ciutat de València. Ara, que passa penúries econòmiques per la persecució de l'ajuntament, Maria del Mar Bonet, Al Tall, Carles Dénia i Joan Amèric han unit les seues veus per insuflar oxigen a Ca Revolta. El concert tindrà lloc el dijous 31 de gener. I queden poques entrades.

A l'esquerra, la cantant Maria del Mar Bonet. A

Música per Ca Revolta

acostumat a viure al tall de la navalla. "Quan fou la manifestació contra la corrupció, vam eixir en una fotografia molt vistosa d'*El País* —explica Mariajo Algorra, coordinadora d'activitats—. L'endemà se'ns presentaren cinc municipals amb denúncies de tota mena: que si la ubicació de l'extintor; que si açò i allò... Venien a fotre". Fins ara, l'assetjament administratiu ha tingut com a resultat el pagament de multes per valor de 60.000 euros i, el que és encara pitjor, la concessió d'una llicència d'activitats que els impedeix organitzar concerts, amb el que això comporta a l'hora de fer caixa. En els seus quasi 13 anys de vida, Ca Revolta ha aconseguit sobreviure sense pràcticament ajudes públiques. L'entitat es manté gràcies a les quotes dels seus socis (al voltant de 550, que paguen un

mínim de sis euros al mes) i a una rifa d'obres d'art que organitzen cada any. Tanmateix, la crisi i l'impediment, de fa tres anys, de celebrar concerts els ha posat contra les cordes.

Acostumats com estan a operacions de salvament a base de voluntarisme i bona fe (al capdavant, és així com al País Valencià s'organitzen la major part d'iniciatives que hom en diria dissidents) Ca Revolta s'ha posat mans a l'obra per evitar haver d'abaixar la persiana per culpa de les estretors econòmiques. La solució ha estat una fórmula ben coneguda: un concert solidari que congrega algunes de les veus històriques de la música en català. Ca Revolta ha apuntat alt en la tria de l'elenc, si bé des de la mateixa entitat s'afanyen a recordar que tot plegat ha estat possible

la dreta, interior de Ca Revolta, al barri de Velluters de València.

gràcies a la connivència del COM (el Col·lectiu Ovidi Montllor de músics valencians, amb qui comparteixen espai, vivències i anhels). Així doncs, hi participaran Maria del Mar Bonet, Al Tall, Carles Dénia i Joan Amèric. Serà el dia 31 de gener i l'escenari escollit ha estat el del Palau de Congressos de València. Hi ha lloc per a 1.400 persones i només queden unes quantes entrades a la venda (es poden adquirir a través d'*entradas.com*, per només 15 euros). Tots els artistes s'han oferit a actuar gratuïtament per tal que els beneficis vagen a parar íntegrament a la caixa de Ca Revolta.

“Pensàvem que Maria del Mar Bonet ens diria que no, però es van mirar l'agenda, van veure que no tenia res programat per a aquell dia i van dir que sí”, explica Maria José Algarra, qui espera un auditori ple de gom a gom per al dijous 31. Per a Al Tall serà la seua primera actuació a València des que el passat octubre anunciaren que, en acabar aquest any, es retirarien dels escenaris. A més, el concert a favor de

Ca Revolta brindarà l'oportunitat als assistents de tornar a veure sobre un mateix escenari els valencians i Maria del Mar Bonet. Plegats van publicar l'any 1982 *Cançons de la nostra Mediterrània*. L'acapte derivat del concert, apunta Maria Josep Algarra, “no serà la salvació definitiva de Ca Revolta però almenys ens permetrà donar-nos un respir i continuar tenint la nostra independència”.

Del que es tracta és, al capdavall, de poder mantenir amb vida un centre d'agitació social i cultural de referència que en els seus quasi 13 anys de vida ha acollit més de dos mil activitats de tota mena i que ha fet del treball en xarxa el seu gran tresor. La setmana passada mateixa, inauguraren, en col·laboració amb la facultat de Belles Arts de la Universitat de València i la Filmoteca-IVAC, una exposició en memòria de l'artista de Sueca Miquel Guillem. “Des del principi, un dels objectius de Ca Revolta ha sigut acollir tota mena de manifestacions artístiques –apunta

Enric Valero—. Tot aquell qui tinga esperit crític és benvingut a Ca Revolta!”. Aquest centre inspirat en les cases de cultura tan habituals als països del nord d'Europa (i tan valorades allà com a llocs autònoms de promoció cultural i social) ha vist gestar-se entre les seues quatre parets moviments com el de Per l'Horta (que l'any 2001 va aconseguir dur a les Corts una iniciativa legislativa popular a favor de la protecció de l'horta de València); “Jo no t'espere” (de protesta contra la visita del Papa Benet XVI, l'any 2006); o, més recentment, la campanya “Ja n'hi ha prou”, contra la corrupció. Ara, i després d'haver acollit totes aquestes *mogudes* –com ací en diuen– i molt més, Ca Revolta lluita per la seua pròpia supervivència. “Sense tanta animadversió de l'ajuntament, tot ens resultaria molt més fàcil –apunta Enric Valero, amb una barreja d'indignació i neguit—. No els demanem res; només que ens deixen fer”.

Violeta Tena